

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 23

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ
ΒΙΟΣ

Κάποτε, τρείς όσοι και ηγιασμένοι γέροντες, ονομαζόμενοι Σέργιος, Υγίνος και Θεόφιλος, οι οποίοι μόναζαν στο Μοναστήρι του Αγίου Ασκληπιού στην Μεσοποταμία της Συρίας, αποφάσισαν κάποτε να περιοδεύσουν σε όλη την τότε γνωστή γη, από την μία άκρη ως την άλλη. Άρχισαν λοιπόν την περιοδεία τους, συναντώντας στον δρόμο πολλά και αλλεπάλληλα εμπόδια, τόσο από ανθρώπους όσο και από θηρία, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ενίοτε δε στερούμενοι και από αυτή την ίδια τροφή. Τέλος, αφού περπάτησαν πολλές μέρες, έφθασαν σε κάποιον τόπο, όπου φαίνονταν τα ίχνη ενός μονοπατιού. Το ακολούθησαν και έφθασαν σε ένα σπήλαιο, το οποίο φαινόταν ότι κατοικούνταν από άνθρωπο. Μπήκαν λοιπόν μέσα και αφού δεν είδαν κανέναν, αποφάσισαν να περιμένουν να εμφανισθεί ο κάτοικος του σπηλαίου. Ύστερα από λίγη ώρα, αισθάνθηκαν μια ευωδία και βλέπουν να έρχεται ένας άνθρωπος, που καλυπτόταν στο σώμα του από τις ίδιες τις τρίχες. Αυτός ήταν ο άνθρωπος του Θεού, ο Όσιος Μακάριος ο Ρωμαίος, ο οποίος, ερχόμενος προς το σπήλαιο, αισθάνθηκε από μακριά την παρουσία των πατέρων εκείνων. Για αυτό, έπεσε κάτω στην γη, προσευχήθηκε και μετά φώναξε·

-Αν είστε από τον Θεό, φανερωθείτε, αν είστε από τον διάβολο, φύγετε από μένα τον ταπεινό και αμαρτωλό.

Εκείνοι δέ, αφού άκουσαν αυτά, απεκρίθησαν:

-Ευλόγησέ μας, δούλε του Θεού. Είμαστε Χριστιανοί, και μισούμε τον διάβολο.

Τότε, ο γέροντας σηκώθηκε και πλησίασε προς αυτούς· σήκωσε τις τρίχες από τα μάτια του, τους είδε και τους ευλόγησε. Ήταν οι τρίχες του λευκές ως το χιόνι, το δε σώμα του σκληρό σαν της χελώνας. Λόγο του βαθύ γήρατός του, τα φρύδια είχαν κατέβει στα μάτια του, τα νύχια των χεριών και των ποδιών του ήταν μεγαλύτερα από μια σπιθαμή, η δε γενειάδα του έφθανε ως τα γόνατα. Τότε λοιπόν, άρχισε να τους ρωτά, λέγοντας:

-Από που έρχεστε και ποιός είναι ο σκοπός της επισκέψεώς σας;

Αυτοί δε του φανέρωσαν τα πάντα. Τους είπε τότε ο γέροντας:

-Δεν υπάρχει τέκνα μου, κανένας μεταξύ των ανθρώπων που να μπορεί να κατανοήσει την δύναμη του Θεού, και να βρει την άκρη του κόσμου. Και εγώ ο ανάξιος το προσπάθησα αυτό, αλλά μία νύκτα, παρουσιάσθηκε κάποιος σε μένα και μου είπε· Μην θέλεις να πειράζεις τον Πλάστην σου, γιατί πιο μακριά και πιο βαθιά από αυτόν τον τόπο δεν μπορείς να περάσεις.

Ακούγοντας αυτά εκείνοι φοβήθηκαν. Επειδή δε πλησίαζε το απόγευμα, τους λέει ο γέροντας:

-Τέκνα μου, φύγετε για λίγο, γιατί έχω δύο παιδιά που μου έρχονται κάθε απόγευμα, και μήπως βλέποντάς σας, αγριεύσουν και ορμήσουν εναντίον σας

Δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει τα λόγια του και έφθασαν από την έρημο δύο λιοντάρια και πέφτουν στα πόδια του γέροντα, ωρυόμενα. Οι δέ τρεις πατέρες τρόμαξαν και έπεσαν στην γη. Ο δε γέροντας, βάζοντας τα χέρια του πάνω στα κεφάλια των λιονταριών, σαν να ήταν λογικά όντα, τους είπε:

-Παιδιά μου, ήρθαν σε έμενα τρεις άνθρωποι. Κοιτάξτε να μην τους βλάψετε.

Και αφού στράφηκε στους τρεις μοναχούς, τους είπε:

-Αδελφοί, ήρθε η ώρα του εσπερινού. Ελάτε να τον ψάλλουμε.

Αυτοί σηκώθηκαν, και τότε τα λιοντάρια τους πλησίασαν και έγλυφαν τα πόδια τους. Την επόμενη μέρα, είπαν στον Όσιο:

-Πες μας τίμιε πάτερ, πώς ήρθε σε αυτή την βαθιά έρημο.

Ο δέ γέροντας τους απάντησε:

-Εγώ είμαι από την Ρώμη, γιος ενός Συγκλητικού, που ονομαζόταν Ιωάννης. Όταν ενηλικιώθηκα, οι γονείς μου με αρραβώνιασαν χωρίς να το θέλω. Όταν τελείωσε και η τελετή του γάμου, και πρόκειτο να μας κλείσουν τους νεόνυμφους στον νυμφικό δωμάτιο· τότε εγώ, ενώ ο κόσμος χόρευε και τραγουδούσε, έφυγα σιγά σιγά και κρύφθηκα στον σπίτι μιας γυναίκας χήρας. Εκεί έμεινα 7 μέρες. Στο μεταξύ οι γονείς μου θρηνούσαν και με έψαχναν. Μετά, έφυγα από το σπίτι της χήρας και άρχισα να περπατώ. Στο δρόμο συνάντησαν έναν γέρο άνθρωπο και του είπα:

-Πού πάς Πάτερ;

Αυτός απάντησε:

-Όπου πας εσύ, εκεί έρχομαι και εγώ.

Και περπατήσαμε μαζί, και ύστερα από τρία έτη οδοιπορίας, φθάσαμε σε αυτόν τόπο.

Λίγες μέρες προτού φθάσω εδώ, όταν σηκώθηκα από τον βραδινό ύπνο μου, δεν είδα δίπλα μου τον συνοδοιπόρο μου. Τότε άρχισα να κλαίω και να στενοχωριέμαι. Αμέσως τότε παρουσιάστηκε σε μένα και μου είπε: Είμαι ο Αρχάγγελος Ραφαήλ. Μην φοβάσαι λοιπόν, αλλά δόξασε τον Θεό. Επειδή τώρα διήλθες τους σκοτεινούς τόπους και έφθασες στους φωτεινούς. Αφού δε είπε αυτά, έγινε άφαντος. Εγώ, συνέχισα την οδοιπορία. Ύστερα από πέντε μέρες έφθασα σε αυτό το σπήλαιο, όπου βρήκα μια λέαινα νεκρή και αυτά εδώ τα λιοντάρια, τα οποία έκλαιγαν πάνω στην μητέρα τους. Έσκαψα λοιπόν ένα λάκκο και έθαψα την μάνα τους και αυτά τα ανέλαβα εγώ και τα ανέθρεψα σαν δικά μου παιδιά.

Ύστερα από δύο χρόνια που πέρασε σε αυτό το σπήλαιο, μιά μέρα, βγήκα έξω κατά την έβδομη ώρα της μέρας και καθόμουν μαζί με τα λιοντάρια. Και βλέπω πεταμένο κάτω στην γη ένα αραχνοϋφαντο μαντήλι. Και παραξενεύτηκα, πως βρέθηκε αυτό μέσα στην έρημο. Την δε επαύριο, βλέπω μεταξένια παπούτσια, και γυρίζοντας τα μάτια μου βλέπω μια γυναίκα, που καθόταν σε ένα βράχο, πολύ όμορφη, ντυμένη με

πολυτίμητα φορέματα και χρυσά κοσμήματα. Και της είπα:

-Από που έρχεσαι; Και τί είναι αυτό το διαβολικό σχήμα που φοράς;

Η δέ φαινομενικά εκείνη γυναίκα, κλαίγοντας, μου είπε:

- Εγώ είμαι κόρη κάποιου Συγκλητικού από την Ρώμη. Και χωρίς να το θέλω με πάντρεψαν οι γονείς μου. και φεύγοντας κρυφά από το γάμο, πλανώμαι στα όρη και στις ερήμους, και περπατώ από εδώ και από εκεί, χωρίς να ξέρω που πηγαίνω. Μη με βδελυχθείς λοιπόν, γιατί και εγώ, πλάσμα του Θεού είμαι.

Αυτή, στην πραγματικότητα, ήταν δαίμονας, που είχε πάρει την μορφή γυναίκα, αλλά εγώ δεν το κατάλαβα. Για αυτό είπα σε αυτήν:

-Και πού θες να πας; Γιατί εγώ δεν σε αφήνω να κάτσεις μαζί μου εδώ.

Και εκείνη μου είπε:

-Εγώ ήρθα για να κατοικήσω σε αυτή την έρημο.

Έτσι λοιπόν, την έφερα στο σπήλαιο αυτό, και της έδωσα να φάει από αυτά που έτρωγα εγώ, τις άκρες των χόρτων δηλαδή. Έτρεχαν δε ως βρύση τα δάκρυά της και η ψυχή μου τότε σπάραξε. Όταν έφθασε το απόγευμα και έψαλλα τον εσπερινό, ξάπλωσα κάτω στην γη, για να ησυχάσω λίγο. Και λοιπόν, άρχισε να με πειράζει ο σατανάς. Και εγώ, που δεν σκέφτηκα καν σαρκική επιθυμία, ερωτεύτηκα αυτή την γυναίκα και ήθελα να αμαρτήσω μαζί της. Και αμέσως τότε, εξαφανίστηκε εκείνη. Καταλαβαίνοντας ότι αμάρτησα μπροστά στον Θεό, είπα:

-Αμάρτησα Κύριε ενώπιόν σου, ελέησέ με.

Αφού δε ήρθα στον εαυτό μου, κατανόησα ότι η αμαρτία μου ήταν πολύ μεγάλη, γιατί ακόμα και αυτά τα λιοντάρια έπαψαν να με επισκέπτονται. Και πέρασαν 10 μέρες έτσι. και εγώ απογοητευμένος, σκέφθηκα να φύγω και να πάω σε άλλο τόπο, για να μην

ξαναπλανηθώ και με απορρίψει ο Θεός. Και έφυγα, και περπάτησα δύο μέρες, και τότε βλέπω έναν Άγγελο Κυρίου να μου λέει:

-Γιατί έφυγες Μακάριε;

-Έφυγα από τις αμαρτίες μου.

-Δεν μπόρεσες να αντέξεις έναν πειρασμό; Επέστρεψε στο κελλί σου.

-Ποιός είσαι εσύ;

-Είμαι ο Ραφαήλ, αυτός που σε οδήγησε έως εδώ.

Και λέγοντας αυτά, έγινε άφαντος.

Και έτσι γύρισα στο σπήλαιο, γονάτισα και πέρασα γονατιστός και νηστικός προσευχόμενος, 40 μέρες. Όταν σηκώθηκα, είδα το σπήλαιο γεμάτο φως, και έναν άνθρωπο, ντυμένο με κόκκινο φόρεμα, και έχοντες στο κεφάλι του ένα στεφάνι χρυσό και με πολύτιμα πετράδια. Και έψαλε έναν παράδοξο ύμνον, ή δε φωνή του ήταν τόσο μεγάλη, σαν να ψέλνει πολλοί. Όταν τελείωσε το ψάλσιμο, χύθηκε μία άρρητη ευωδία και αμέσως ανέβηκε στους ουρανούς, μετά αστραπών, βροντών και σεισμών, και έγινε άφαντος. Εγώ δε έμεινα άφωνος από αυτό το γεγονός για 70 μέρες. Ήμουν τότε 48 ετών. Να λοιπόν, ακούσατε αδελφοί μου, τα σχετικά με μένα. Αν μπορείτε να μείνετε εδώ, ας μείνε· αλλιώς, ο Κύριος θα σας οδηγήσει πίσω στο δρόμο από τον οποίο ήρθατε.

Και επειδή είδε ότι δεν μπορούσαν να μείνουν, τους απέλυσε λέγοντας:

-Να σωθείτε, έχοντας ειρήνη τέκνα μου, και να εύχεσθε για μένα.

Και συνόδεψαν αυτούς τα λιοντάρια επί τρεις μέρες· έπειτα, φίλησαν τα ίχνη των ποδιών του και επέστρεψαν πάλι στον γέροντα Μακάριο. Οι δε μοναχοί, αφού περπάτησαν μερικές μέρες, έφθασαν σε κάποιο ποταμό. Εκεί, αφού κοιμήθηκαν,

αρπάγησαν υπό θείων Αγγέλων, οι οποίοι τους έφεραν στα Ιεροσόλυμα. Εκεί ξύπνησαν, και δόξασαν τον Θεό. Και αφού προσκύνησαν όλους τους εκεί ιερούς τόπους, επέστρεψαν στο Μοναστήρι τους και διηγούνταν σε όλους τους αδελφούς, όλα όσα είδαν και συνάντησαν, και κυρίως τα σχετικά με τον Όσιο Μακάριο.